

Στα παιδιά μας

αιδιά μας που φυτρώσατε σαν άνθια μυρωμένα
από την γλάστρα της τιμής, της αρετής το σπόρο,
ποτέ μη λησμονήσετε, και ξενογεννημένα,
για μέρα να πληρώσετε τιμής κι αγάπης φόρο
στη χώρα που σας έκαμε σε τούτη τη χώρα δώρο!

Τον ήλιο της δεν είδατε, τη γη, τον ουρανό της...
Εκείνη δεν σας γνώρισε, δεν σας θωρεί μπροστά της,
μα το δικό μας το παιδί είν' και παιδί δικό της...
Του χάρισε για στόλισμα στον κόσμο τ' όνομά της,
χαρά σ' εκείνο το παιδί που μάθει τα καλά της!

[...]

Τη νέα την πατρίδα μας κορώνα στο κεφάλι
μεσ' της καρδιάς την έχουμε την πιο καλή τη θέση
και είναι η αγάπη μας ακόμα πιο μεγάλη
κι από τους δυο Ωκεανούς όπου την κλειούν στη μέση...
Αφήστε το περίσεμα εις την παλιά να πέσει!

**Γιώργος Κουτουμάνος
(Η.Π.Α.)**